

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

w sprawie z powództwa B. Spółki z .o. o. w W. (poprzednio: B. Spółki z .o. o. w B.)
przeciwko E. Spółce z o.o. w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 października 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego W (...) z dnia 21 grudnia 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Instytucja przedsądu, jak wynika z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla. Skarga kasacyjna służy od prawomocnego orzeczenia, ma ograniczony zasięg, a jej podstawowym celem jest ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i twórczy wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa.

Choć skarżąca wskazała na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej to nie występuje ta przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.).

Zaskarżone skargą kasacyjną orzeczenie oczywiście narusza prawo, gdy jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami, albo zostało wydane w wyniku błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa, które jest w sposób pewny i niewątpliwy z góry widoczne dla prawnika, bez potrzeby głębszej analizy jurystycznej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2003 r., I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100). W skardze nie zostały przytoczone wystarczające argumenty (wywód prawny) świadczące o kwalifikowanym naruszeniu prawa przez Sąd Apelacyjny. Przypomnieć należy, że jeżeli przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest stanowisko skarżącego, że jest ona oczywiście uzasadniona, to w uzasadnieniu wniosku powinien on zawrzeć wywód prawny wykazujący takie kardynalne naruszenie prawa (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/2005, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 135, z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 2004/06, LEX nr 421035, z dnia 24 lutego 2006 r., IV CSK 8/06, LEX nr 201037). Skarga kasacyjna takiego przekonującego wyvodu nie zawiera.

W skardze kasacyjnej, aby mogła odnieść oczekiwany przez skarżącego efekt (wyłączając nieważność postępowania) należy podnieść trafne zarzuty, tj. wskazać prawidłowo naruszony przepis i wytknąć jego naruszenie. Pozwana wskazała, że w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji nie zgłaszała wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego. W tym stanie rzeczy, skoro ten wniosek zgłosiła z ostrożności procesowej w apelacji i Sąd Apelacyjny oddalił go na rozprawie w dniu 7 grudnia 2016 r., to mógł naruszyć przede wszystkim art. 381 k.p.c. Przepis ten jednak nie został wskazany w skardze kasacyjnej. Fakt, że powódka zgłaszała taki dowód przed Sądem pierwszej instancji, zresztą nieuwzględniony przez Sąd Okręgowy, nie zwalniało na tym etapie postępowania od zawnioskowania go przez pozwaną. Biegły sądowy nie mógł stwierdzić faktu dostarczenia towaru. Sąd Okręgowy wyjaśnił, dlaczego

oddalił wnioski dowodowe strony powodowej o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunkowości i z zakresu lakiernictwa.

Dowód z przesłuchania strony ma charakter subsydiarny i jego nieprzeprowadzenie w okolicznościach sprawy, nie stanowiło oczywistego naruszenia prawa procesowego. Zarówno Sąd pierwszej instancji, jak i Sąd Apelacyjny wskazały przyczyny, które legły u podstaw pominięcia dowodu z przesłuchania M.B..

Z tych względów, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw